

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-550/18) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας – Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 – Παράλειψη μεταφοράς ή/και ανακοινώσεως των μέτρων μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη – Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Αίτημα περί επιβολής υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού]

(2020/C 297/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf, L. Flynn και G. von Rintelen)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: G. Hodge, M. Browne και A. Joyce, επικουρούμενοι από τους G. Gilmore, BL, και P. McGarry, SC)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: N. Grünberg), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, B. Fodda και J.-L. Carré)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της 8ης Μαρτίου 2018 προθεσμίας, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, και, ως εκ τούτου, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 67 της οδηγίας 2015/849.
- 2) Υποχρεώνει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 2 000 000 ευρώ.
- 3) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Δημοκρατία της Εσθονίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 436 της 03.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 — Nexans France SAS, Nexans SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-606/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά υπόγειων και υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων – Κατανομή της αγοράς στο πλαίσιο έργων – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 20 – Ελεγκτικές εξουσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον τομέα των συμπράξεων – Εξουσία αντιγραφής των δεδομένων, χωρίς προηγούμενη εξέτασή τους, και εν συνεχεία εξετάσεώς τους στα γραφεία της Επιτροπής – Πρόστιμα – Πλήρης δικαιοδοσία]

(2020/C 297/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Nexans France SAS, Nexans SA (εκπρόσωποι: G. Forwood, avocate, καθώς και M. Powell και A. Rogers, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin και F. Castilla Contreras)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Nexans France SAS και Nexans SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AFMB Ltd κ.λπ. κατά Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Υπόθεση C-610/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α' – Έννοια του «προσώπου που είναι μέλος του προσωπικού που ταξιδεύει διά ξηράς μιας επιχείρησης» – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Έννοια του «εργοδότη» – Οδηγοί φορτηγών που ασκούν κανονικά μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή κράτη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) – Οδηγοί φορτηγών που έχουν συνάψει σύμβαση εργασίας με μια επιχείρηση αλλά υπόκεινται, στην πράξη, στη διευθυντική εξουσία άλλης επιχείρησης εγκατεστημένης στο κράτος μέλος κατοικίας των οδηγών αυτών – Καθορισμός της επιχείρησης που έχει την ιδιότητα του «εργοδότη»]

(2020/C 297/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AFMB Ltd κ.λπ.

κατά

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Διατακτικό

Το άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, και όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, καθώς και το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, έχουν την έννοια ότι εργοδότης ενός οδηγού φορτηγών διεθνών μεταφορών, κατά τις διατάξεις αυτές, είναι η επιχείρηση η οποία ασκεί στην πράξη τη διευθυντική εξουσία επί του εν λόγω οδηγού φορτηγών, βαρύνεται στην πράξη με το αντίστοιχο μισθολογικό κόστος και διαθέτει στην πράξη την εξουσία να τον απολύσει, και όχι η επιχείρηση με την οποία ο εν λόγω οδηγός φορτηγών συνήψε σύμβαση εργασίας και η οποία εμφανίζεται τυπικώς στη σύμβαση αυτή ως εργοδότης του οδηγού.

(¹) EE C 455 της 17.12.2018.